

שיא הצביעות: לישראל אסור לנצח "יותר מדי"

written by דוד מ' וינברג | 13.09.2025

מנהיגי העולם מזועזעים עד עמקי נשמתם מהתקיפה הישראלית השבוע נגד ראשי החמאס בקטר. למה? מפני שתקיפת האוויר כביכול "פגעה בריבונותה" של אמירות קטר. זה היה יכול להיות מצחיק אילולא היה כל כך מקומם ואווילי.

אף אחת מכל אותן מדינות הממהרות לגנות את ישראל ולהגן על ריבונותה הטהורה של קטר לא פצתה פה במשך עשרות שנים ^[1] ובייחוד בשנתיים האחרונות ^[2] כאשר קטר הפרה שוב ושוב, בעקביות וללא הרף, את ריבונותה של ישראל.

המדינה הג'יהאדיסטית הזו פגעה בריבונות ישראל במימון של פעולות החמאס נגד ישראל, כולל ירי הטילים ומתקפת האימים של 7 באוקטובר ^[3] מעשי אונס, ביזה ורצח המוני.

ואיש מאותם מגנים לא מצא לנכון להזכיר שהאמיר של קטר, תמים בן חמד א-ת'אני, מארח זה שנים את ראשי הטרוריסטים של חמאס בבתי מלון מפוארים ובווילות ראוותניות; מפנק אותם, מקדם אותם, מייעץ להם, ומאפשר לרשת הטלוויזיה העולמית המרושעת שלו לשדר את קריאות הקרב הרצחניות שלהם.

וכמובן אף אחד מאותם מגנים לא הודה כי ישראל לא הפרה את ריבונות קטר יותר מאשר "ההפרה" של ארה"ב את ריבונות פקיסטן כאשר כוח קומנדו אמריקני חיסל את מתכנן פיגועי ה-11 בספטמבר, אוסאמה בן לאדן, ממש ליד איסלאמאבאד. אז, לא שמענו איש מתייפח על הפרת "הריבונות" או "שלמותה הטריטוריאלית" של פקיסטן.

אבל כנראה, ובצורה מבישה, לישראל יש פחות זכות מכפי שיש לארה"ב לחסל את אויביה המושבעים במאורותיהם. יש כאן יהירות וציניות שאין כדוגמתן. צביעות מוחלטת כלפי ישראל.

הקשיבו למלמולים שיוצאים מפיהם של מנהיגי המערב, כאילו כולם מקריאים את אותו קומוניקט שפורסם על ידי אל-ג'זירה:

ראש ממשלת בריטניה, קיר סטארמר: התקיפה הישראלית היא "הפרה בוטה של ריבונות קטר". הוא אף שלח תנחומים חמים ובוכיים לשוטר קטרי שנהרג בפעולה.

שרת החוץ של גרמניה, אנאלנה ברבוק, נבחה כי התקיפה היא "בלתי קבילה". לטענתה, היא "לא רק מפרה את ריבונותה הטריטוריאלית של קטר, אלא גם מסכנת את המאמצים לשחרור החטופים" ^[4] כאילו שגרמניה דואגת לחטופינו יותר מעם ישראל וממשלתו.

שר החוץ הספרדי, חוסה אלברס: מדובר ב"פגיעה בריבונות הטריטוריאלית של קטר והפרה בוטה של המשפט הבין-לאומי". לאברס יש ניסיון במילה "בוטה": הוא עצמו מוביל בבוטות ובחוצפה את המאמצים לחסל את הסכמי הסחר ושיתופי הפעולה של האיחוד האירופי עם ישראל.

ובסגנונו המנופח והיומרני הידוע, נשיא צרפת עמנואל מקרון אמר דברים דומים. התקיפה, טען, היא "בלתי קבילה, תהא הסיבה אשר תהא". כמוכן הוא לא טרח להזכיר את הסיבה § כאילו חמאס, זרוע של קטר ושל האחים המוסלמים החותרים להשמדת ישראל ולמלחמה עולמית במערב, כלל אינו קיים. כדי לוודא שהאמיר שוחר השלום-לכאורה ידע בוודאות על אהבתו, הוסיף מקרון ביטויי "סולידריות" עם תמים א-ת'אני.

ראש ממשלת קנדה, מארק קרני, גינה את הפעולה הישראלית בקטר כ"מתקפה ללא סיבה מוצדקת" ("ללא התגרות" unprovoked) וכ"הסלמה בלתי נסבלת של האלימות וכעלבון לריבונות קטר". שרת החוץ הקנדית, אניטה אנאנד, הוסיפה הטפה על חובתה של ישראל "לשמור על המשפט הבינלאומי".

בלתי מוצדקת?! ללא התגרות?! כמה שזה מגוחך לנוכח תמיכתה המתמדת של קטר בהפרת שלמותה הטריטוריאלית של ישראל ובהתעלמותה מהמשפט הבינלאומי. האם אני שומע "הפרה"?

אנאנד אף הפליגה בשבחי "תפקידה החיוני של קטר בתיווך להפסקת אש בעזה, לשחרור החטופים הישראלים ולהגברת הסיוע ההומניטרי לפלסטינים. קנדה תומכת באופן מלא במנהיגות הקטרית במאמצים אלה".

אבל לא שמענו מילה על ציפייה שקנדה תדרוש מקטר לגרש או לעצור את ראשי החמאס המקבלים מחסה ומקלט מלכותי § ובוודאי לא לחץ אמיתי לשחרור החטופים. בחסות דיבורים מתרפסים כאלה, קטר הולכה שולל את המערב ותלתה את ישראל בכיכר העיר במשך שנתיים שלמות של משבר החטופים.

זהו מקרה קלאסי של התרפסות מערבית: קניית המיתוס שקטר היא שחקן סביר ואמין בדיפלומטיה האזורית, במקום להצביע על תפקידה המרכזי במימון ובהתחמשות האסלאמיזם הרדיקלי, המאיים על ערבים, יהודים ואזרחים מערביים כאחד. יש כאן ההשתתפות בשקר שישראל היא ה"עבריינית" באזור, במקום להצביע על קטר כתומכת באיראן וברדיקליות אסלאמיסטית חובקת עולם.

נושא נביז נוסף החוזר בתגובות האבל של המערב על הפעולה הישראלית המאוחרת-למדי בקטר הוא ההאשמה שישראל "מפירה את השקט" במרכז הסחר הבין-לאומי החיוני שבדוחה העשירה להפליא; שהיא פוגעת בברית האמריקאית עם מדינות המפרץ. הניו יורק טיימס, למשל, התאנח על כך שמדינות המפרץ אינן יכולות עוד להסתמך על ארה"ב שתגן עליהן מפני ישראל ה"מסוכנת" וה"מתפרעת".

העיתון ציטט בשמחה דיפלומט אמריקאי לשעבר שהכריז כי הגיע הזמן ש"בעלי הברית של ארה"ב ומקבלי ההחלטות בווינגטון יפנימו כי הלך הרוח הלוחמני של ישראל הוא איום על האזור כולו. הגיע הזמן להבין ששיתוף פעולה עם ישראל רע לעסקים".

על פי הנרטיב המעוות הזה, קטר הנכלולית היא בעלת ברית נאמנה, ואילו ישראל היא ידידה בלתי אמינה, פראית והולכת ונעשית הרסנית יותר ויותר.

שהרי, להילחם בטרור המכוון נגד אזרחיה ולהגן על העולם מפני האסלאם הרדיקלי? זה דבר פחות חשוב או הכרחי. מה שבאמת חשוב הוא לעשות עסקים עם הקטרים.

וזה מביא אותנו ללב האיבה המערבית כלפי ישראל בעידן שלאחר 7 באוקטובר. ותיקי הדיפלומטיה החלשה והמסורתית אינם מסוגלים לעכל ישראל חזקה במיוחד. הם אינם מסוגלים לסבול ישראל היוזמת וחובטת באויביה בפיצוצים מרעידים ובפצצות חודרות בונקרים; ישראל הקובעת את הכללים בגבולותיה ובזירה האזורית הרחבה יותר.

למעשה, זו כל מטרת המהלך המכוער של צרפת, בריטניה, קנדה ואחרות להכיר ב"מדינה פלסטינית". כל ההצגה נועדה להחליש את ישראל? למנוע ממנה להיות "הגמונית" מדי בשאיפותיה, אגרסיבית מדי בפעולותיה הצבאיות, דומיננטית מדי בהכתבת מציאות אסטרטגית חדשה, מוצלחת מדי בהגנה על עצמה? כולל במניעת הקמתה של מדינה פלסטינית מסוכנת וחסרת הצדקה.

בקיצור: בעיניהם, ישראל אינה יכולה "לנצח יותר מדי"? אפילו לא כאשר היא משבשת בהצלחה את תוכנית הגרעין האיראנית. ישראל חייבת להיות מרוסנת, מכונסת, מושפלת ומוכתבת.

מה שהמבקרים מרחוק אינם מבינים? או אינם מסוגלים לקבל? הוא שישראל פועלת כיום לפי פריזמה אסטרטגית מעודכנת, המבוססת על הבנת המציאות במזרח התיכון. ישראלים ומנהיגיהם מבינים שכללי המשחק של אויבי האזור הם אידאולוגיים וג'נוסידיים? ואינם פונקציה של עסקאות או של פשרות.

לכן ישראל אינה עוד לאמץ מדיניות של "שקט ייענה בשקט" או להעדיף "איפוק", שכן זה מעניק לאויב זמן להתפתח ולהתחמש במסווה של "תקופות יציבות".

בעידן החדש, ישראל מתכוונת להשתמש בעוצמתה כדי לנטרל את אויביה זמן רב לפני שאלו יפתחו יכולות התקפה אסטרטגיות? ולעשות זאת בכל מקום באזור, בגלוי ובפומבי. (לא עוד חיסולים מסתוריים של מדעני גרעין איראניים, למשל.)

ישראל גם אינה חוששת עוד ממלחמות ארוכות בכמה חזיתות במקביל, על כל הקושי שבכך. היא לא תוותר על נכסים אסטרטגיים כמו יהודה ושומרון ו"כתר החרמון" (שהיה ידוע בעבר כגולן

הסורי) תמורת הסכמים דיפלומטיים רופפים וזמניים.

היא תקדם נורמליזציה עם עוד מדינות ערביות על בסיס הסכמי אברהם [?] אך לא תמורת פנטזיות מופרכות כמו הקמת "מדינה פלסטינית דמוקרטית ושחרת שלום". ישראל חותרת לייצוב אמיתי של האזור [?] לא באמצעות תבניות דיפלומטיות שחוקות ונוסחאות כושלות המשדרות חולשה.

ולחבריה המזדמנים במערב, ישראל אומרת: אתם יכולים לגנות ולהחרים אותנו, לפזר עלילות דם על "ג'נוסייד", להכיר במדינה-כאילו על חשבוננו, להתעטף בכאפיות ולהכות בתופי בונגו בפרלמנטים שלכם, ואפילו לתקוף יהודים ברחובותיכם. אתם יכולים להתחבק עם קטר ולחזר אחרי איראן.

אבל תבינו: שום דבר מכל זה לא יעצור את ישראל מלעשות את הנדרש והנכון: להכות ללא הרף בשליחי הכאוס והג'יהאד הג'נוסיידי, היכן שלא יהיו [?] למען ביטחונה ולמען ביטחון העולם כולו.

פורסם במקור ראשון, בתאריך 14 בספטמבר, 2025.